

Конфлікт на Донбасі позбавив домівок понад мільйон українців

633 тисячі 523 особи стали вимушеними переселенцями в Україні станом на 8 січня, а 593 622 людини втекли у сусідні країни. Гуманітарна спільнота вважає, що 1,4 мільйона осіб унаслідок конфлікту стали дуже уразливою категорією громадян, яка потребує допомоги.

Благодійний фонд передав волинським бійцям тепловізор

Тепловізор Pulsar Quantum HD 50S та батарею до нього передав благодійний фонд «Волинь-2014» третьому запасному батальйону Добровольчого українського корпусу «Правий сектор». Окрім цього, представники самооборони Ківерців передали хлопцям продукти харчування, теплі речі та засоби гігієни, які зібрала громада району.

Пройшов пекло, голод та холод

Але, як і у молодості, залишається таким же непосидючим та активним

Наш черговий герой, котрий народився у рік Кози, має що про себе розповісти. Антон Венгловський — полковник у відставці, ліквідатор-чорнобильець, заступник голови Володимир-Волинської міськрайонної організації ветеранів.

Розмовляючи з ним, не вірила, що, розмінявши сьомий десяток, переживши голод, напівсирітство, повоєнну розруху та чорнобильське пекло, він і досі жвавий і непосидючий — аж ніяк не хочеться назвати його пенсіонером. Та і який він пенсіонер, коли щорічно стає на лижі, долаючи кілометри відомої гірськолижної траси у Карпатах! Там, у навчально-спортивній базі «Тисовець», що розташована поблизу Сколе Львівської області на висоті понад 1000 метрів над рівнем моря, він із друзями зустрічає Новий рік та Різдво, згадає роки військової служби...

Якби описати все його життя, то, очевидно, і газети було би замало. Сам Антон Венгловський згадає: до 14 років жив у чотирьох республіках колишнього Радянського Союзу — Україні, Білорусі, Литві й Азербайджані, й де гірше — не вибереш, бо усюди голодував і поневірявся.

Народився на Житомирщині, серед дев'яти дітей Антон був наймолодшим. Батько загинув на фронті, а після війни жилося суцужно та голодно, тож рятувались, обмінюючи батькові речі на хліб. Коли ж уже зовсім допік голод, мама з дітьми поїхали у Литву. Але і там довелося зазнати біди, бо боялися несподіваних візитів «лісових братів», а тамтешні хлопці билися із українцями.

На початку 50-х перебралися

у Білорусь. Там майже уся їхня родина будувала молочний комбінат у Ліді. Не працював лише Антон, який навчався у Мінську в суворовському училищі. Може б, і закінчив його, якби знову не переїзд. Якраз тоді хтось порадив його мамі, що у Баку краще жити, та й клімат там тепліший. То його рідні, в пошуках щастя, вирішили їхати туди. Перед від'їздом мати навідалася до сина прощатися. Антон, довідавшись про це, не захотів лишатися у Білорусі й подався услід за сім'єю.

У Баку родині Венгловських жилося не краще, ніж в інших республіках. Навчаючись у школі, 14-річний хлопець рахував дні, коли мама отримає зарплату, щоб вдосталь наїстися хліба. Тож звідти вони вернулися назад в Україну.

Одного разу, гуляючи вулицями Житомира, Антон зустрів своїх однолітків й, побачивши, як вони гарно вдягнуті, та й не голодні, запитав: звідки? Ті відповіли, що з Радомішлянського дитбудинку. «І я туди хочу!» — впросив маму Антон.

П'ять років юнак провівся у цьому дитбудинку, відти пішов на строкову, служив у танковому взводі в Чернівцях й Ізяславі. Свого часу брав участь у навчаннях «Дніпро» у складі Овруцької танкової дивізії. За відмінну службу та військову підготовку отримав подяку від міністра оборони.

Згодом Антон Венгловський екстерном закінчив Харківське вище танково-командне училище. Служив у Коростені, Хмельницькому, п'ять років у Німеччині, у Львівському навчальному центрі, у Володимирі.

Але, каже, найважче пережив у

1987 році, коли поїхав у Чорнобиль. Там побував у самому пеклі другого блока реактора — чотири рази піднімався на дах, стільки ж спускався у реакторні зали — їх також чистили та мили. Щодня військові отримували повідомлення, де «впала» радіаційна хмара, їхали туди, мили асфальт, міняли шифер на будинках, а самі працювали у звичайних масках-респіраторках... Виїжджали й у села, де перевіряли ґрунт: якщо у ньому виявили надмірну кількість радіації, зачищали його, а величезні «Урали» відвозили ту землю на так звану «буряківку». Ліквідатор згадає: чорниця у лісі росла завбільшки, як сливи, яблука у садку — мов голови. Так вийшло, що пробув він там півтора строку, а точніше чотири місяці 22 дні.

Далі — госпіталь у Ковелі й знову служба заступником начальника з матеріально-технічного забезпечення, але вже на навчально-спортивній базі «Тисовець», що розташована поблизу Сколе Львівської області, а тоді належала центральному спортивному клубу армії. Саме

там шліфували свою майстерність відомі спортсмени-гірськолижники, у Тисовці відбувалися зимові ігри народів СРСР. Та і тепер там вирує спортивне життя, відбуваються чемпіонати України із бобслею.

Чим тепер на заслуженому відпочинку займається полковник запасу? Як у молодості, він такий же непосидючий і активний, бо вважає: коли щось робиш, то забуваєш про старість. Має велику бібліотеку, багато читає, із сватом Василем Омеляновичем їздить на зимову рибалку на Світьязь. На Новий рік і Різдво в Тисовці зустрічається із колишніми колегами. Ще Антон Теофілович — заступник голови міськрайонної організації ветеранів, частий гість у навчальних закладах, займається волонтерською роботою. Гордиться ветеран своїми дітьми Анжеолою, Маргаритою і Олександром, тішиться п'ятьма внуками і трьома правнуками. А чи не найбільше — внуком Іваном Вижвою, воїном-десантником із АТО.

Тетяна АДАМОВИЧ

Крім Януковича, з України втекли ще п'ять тисяч його посіпак із родинами

З України разом із екс-президентом Віктором Януковичем, його ріднею та найближчими соратниками виїхали в Росію ще п'ять тисяч людей. Це майже все оточення «професора» разом із обслугою. Янукович нині мешкає на Рубльовці під Москвою. Про це пише «Газета по-українськи».

Екс-прем'єр Микола Азаров живе з родиною в Підмосков'ї. Його син Олексій торік навесні купив будинок у клубному селищі «Моноліт». Житло там коштує 8 млн дол. Ділянку площею 4 тис. кв. м переформили на Едуарда Фатхулліна. Це батько дружини Олексія — Лілії Азарової.

Колишній глава Нацбанку України та перший віце-прем'єр Сергій Арбузов очолив асоціацію «Центр досліджень економічного і соціокультурного розвитку країн СНД, Центральної та Східної Європи». Організація зареєстрована в Санкт-Петербурзі. Там же він має квартиру. Наприкінці листопада Печерський суд Києва на три дні розблокував рахунки Арбузова та його дружини — 200 млн грн. Через розголос їх заблокували знову. Силовики запевняють, що гроші залишилися на рахунку.

Сергій Курченко, бізнесмен і товариш старшого сина Януковича, орендує будинок в елітній місцевості «Срібний бір», що в Підмосков'ї. Андрій Портнов, який був заступником голови Адміністрації президента, теж живе в Москві. Заснував там адвокатську контору, що допомагає російським бізнесменам вести справи в Україні й навпаки. Зараз Портнов планує пожити у Швейцарії.

На Волині у проекті «Честь маю» розповідатимуть про героїв сьогодні

У Луцьку відбувся вечір пам'яті Рустама Хамраєва, волинця, який загинув у зоні АТО. Це перша зустріч у рамках проекту «Честь маю». Організатори переконують: такі вечори стануть доброю традицією й приводом ще раз розповісти про героїв сьогодні. Чому, даючи старт такому суспільно важливому проекту, автори ідеї обрали саме постать Рустама Хамраєва? Кажуть, що він продемонстрував небувалий патріотизм: маючи узбецьке коріння, чи не першим поїхав на Майдан, а потім й на Схід, у зону АТО, захищати свою країну від ворога. Загинув 17 червня 2014 року. 20-го у Луцьку на Театральному майдані численною волинською громадою його проводжали в останню путь. Рустам Хамраєв нагороджений орденом «За мужність» III ступеня. Посмертно. Восени чоловіку мало би виповнитися 40 років...

Хвилиною мовчання присутні

вшанували пам'ять луцького героя та багатьох інших, хто віддав своє життя за майбутнє України, її незалежність та цілісність.

Добрим словом згадати Рустама Хамраєва зібрався найближчі люди: рідні, бойові побратими, волонтери, друзі. Кожен мав можливість у тихій камерній атмосфері поділитися світлим спогадом.

Зважаючи на те, що зустріч відбулася напередодні Різдва, синові Рустама Алішеру Хромаєву організатори вечора подарували планшет. Хлопчик зауважив, що мріє бути таким же мужнім, як і його батько, а відтак хоче навчатися у Волинському обласному ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. Голова облдержадміністрації Володимир Гунчик та міський голова Микола Романюк пообіцяли: щойно хлопчина підросте, може розраховувати на першочергове зарахування до відповідного навчального закладу.

У Луцьку відбувся XVI міський фестиваль вертепів «Із Різдвом Христовим!»

У Палаці культури міста Луцька колективи навчальних закладів, громадських організацій, установ культури та підприємств міста, родинні колективи відроджували традиції вертепного мистецтва, адже тут відбувся XVI міський фестиваль вертепів «З Різдвом Христовим!».

Цей фестиваль входить у цикл заходів, що відбуваються у Луцьку з нагоди новорічно-різдвяних свят.

Переможцем конкурсу вертепів став драматичний гурток «Маска» НВК «Загальноосвітня школа-інтернат I-III ступенів — правознавчий лицей із посиленою фізичною підготовкою». Проте кожен із колективів мав власний неповторний колорит і долучився до відродження різдвяної обрядовості краю.

Збираємо продовольчі потреби для учасників АТО!

12 січня - 1 лютого

БАНДЕРОЛЬ НА ФРОНТ

Військові потребують:

- Шапки (чорні, зелені)
- Тактичні окуляри
- Тактичні рукавиці
- Термоси
- Ліхтарі
- Нижня та термо білизна
- Піддупники з резинками

Зв'язок

Мобільні телефони (дешеві)
Ваучери (переважно +38096...
+38097... +38098... +38067... +38066...)
Зарядки на сонячній батареї

Камуфляжна форма
Камуфляжні рюкзаки

Солодощі
Макарони
Консервація
Сухофрукти

Мультивітамінні комплекси
Кава
Цигарки
Батарейки пальчикові

Берці
Шарпетки
Чоботи, сніготопи

Контактна інформація:
+380996318824
+380957075679

Ви можете це принести:

Головний корпус СВУ імені Лесі Українки пр. Волі, 13

Волинська обласна професійна бібліотека імені І. Сурка пр. Молоді, 4

Бібліотека №10 для дорослих Київська нахвала, 13

Центральна міська бібліотека для дітей пр. Президента Грушевського, 7

Б-волицький ПТУ вул. Львівська, 73

Пункти збору по Волинській області: Міські та районні бібліотеки

За підтримки: Організатори: Партнери: Інформаційні партнери: